אוהב ישראל — לשבת אחר פסח

טעם למה שמנקדין אז הלחם משנה במפתח דוקא. מנהג אבותינו ודאי הוא תורה. ות"ל אמרתי בזה כמה טעמים נפלאים. אמנם עוד יש לאלוה מילין. והנה י"ל ע"ד הכתוב פתחי לי אחותי רעיתי. ידוע מאחז"ל שהש"י מבקש מהכנ"י. פתחי לי כחודו של מחט. ואני אפתח לכם כפתחו של אולם וידוע דהכנ"י כלה קרואה בנעימה. בחי' נוקבא. וגם נק' בבחי' לחם. ע"ד כ"א הלחם אשר הוא אוכל.. והנה ידוע דבפסח היו כל השערים ומוחין עילאין פתוחים. ואח"כ ננעלו התרעין וצריכין אנו לפותחן. ולזה אנו מנקדין הלחמים הק' משבת זו במפתחות לרמז בזה שאנו פותחין מעט ע"י מצות שבת. וה' הטוב יפתח לנו את אוצרו הטוב ויצו שחקים ממעל ודלתי שמים יפתח. וכאשר נתן לאבותינו הַמָּן בחודש אייר שמברכין בשבת זו. והבן כ"ז היטב:

עי"ל בזה ג"כ. ע"ד הכתוב הנ"ל. פתחי לי אחותי רעיתי. דהנה כתיב תורי זהב נעשה לך עם נקודות הכסף. דידוע שיש שני תורות היינו תורה שבכתב ושבע"פ. והתורה נתנה בבחי' גבור"ה כנודע. ומסטרא דצפון זהב יאתה. ועפ"ז יבואר פי' הפסוק תורי זהב היינו שני תורות הנ"ל הבאים ומאירים מבחי' זהב. נעשה לך הוא לשון עשיה ותיקון. והיינו להמתיק' עם נקודת הַכָּסֶף כסף הוא בחי' חסדים ונקודת הַכָּסֶף הם. קמ"ץ וסגו"ל. והיינו לעשות פתח ושער ולהמשיך מבחי' כתרא עילאה קדישא. שהוא בסוד נקודת קמץ ע"י פַּתַח שהוא בחי' חכמה עילאה קדישא. אל נקודת הסגו"ל. שהוא בחי' תלת אבהן קדישין סוד בחי' אוצר חביב ע"ד והייתם לי סגולה. ואחר פסח שאז ננעלו התרעין. וכנ"ל. לזה אנו מנקדים את הלחם משנה משבת זו. במפתח דוקא. כי הלחם משנה הם בסוד תורה שבכתב ותורה שבע"פ. ואנו מנקדין במפתחות להמשיך אליהם ע"י בחי' פַּתַח וכנ"ל. והמשכיל יבין:

הצירוף מחודש אייר הוא יוצא מהפסוק כ"א בזאת י"תהלל ה"מתהלל ה"שכל ו"ידוע אותי. ולהבין מה שייכות יש זה הפסוק לזה הצירוף ולזה החודש. י"ל בהעיר לב ושום שכל. כי מיום א' דספי"הע עד ר"ח אייר. הוא שני שבועות. ובשבוע א'. הוא בסוד מוחין דחכמה. ובשבוע ב' הוא בסוד מוחין דבינה. ועתה מיום א' דר"ח אייר מתחיל שבוע הג'. נגד סוד הדעת. ועיקר הייחודים והזיווגים של העולמות הק' הוא ע"י הדעת העליון הק'. וכמ"ש ובדעת חדרים ימלאו. והמשכת סוד הדעת הוא מבחי' חו"ב סוד י"ה. ע"י הוא"ו קצוות אל הה' אחרונה. סוד המלכות הק'. ולהקים הה' אחרונה בבחי' קומה שלימה. ואז בעלה אתעטר בה. והיא לא אתעטרת בבעלה כביכול. והוא בסוד ותלכנה שתיהן יחדיו. סוד שתי ההי"ן יחדיו. וכמבואר לקמן אי"ה. וזהו פי' הפסוק בזאת י"תהלל ה"מתהלל ה"שכל ו"ידוע אותי. היינו להמשיך אלי כביכול חו"ב. ודעת. והמשכיל יבין כי לאו כל מוחא סביל דא. והוא בסוד נתיב לא ידעו עיט. והמשל בזה כשהאב רואה מבנו איזה דבר חכמה

ושכל. אז ניתוסף לו להאב ג"כ חכמה ודעת ע"י השיעשועים והתענוגים שיש לו מזה. והבן כ"ז היטב:

טעם אמירת פרקי אבות. בין פסח לעצרת הוא. כי בימים האלו מחויב כל איש ואיש מישראל לטהר א"ע בימי הספירה כמו שנטהרו ישראל מאז מטומאת מצרים. כנודע מהזוה"ק. שבעה שבועות כענין ז' ימי הנדה הם. ולכך אומרים אז מס' אבות. כדי לראות ולהבין כל המדות טובות הנזכרים שם. ולכסוף ולהשתוקק מתי אעשה כן גם אני. ולשוב בתשובה שלימה לפני השי"ת. ולזאת יש במס' זו חמשה פרקים נגד ה' שערי בינה הכוללים. וכ"א כלול מעשר הם נ' שע"ב. עולם התשובה. וימים האלה נק' אצל אומה"ע מי וגם הם מודים שהימים האלה הם טובים ומסוגלים לרפואה. ומ"י הוא מנין חמשים. והעיקר הוא שהימים האלה הם טובים ומסוגלים לרפואות הנפש. וכיה"ר שירפאינו ה'. ונרפא. אמן: